

LIV

- # Det mindste af to onder
- # Skal kirken kæmpe kampen for den ufødtes ret?
- # Vi hjalp en sårbar kvinde

ÅRSMØDE 2017:

ABORT SOM TABU I FOLK OG KIRKE

Retten til Liv

MEDLEMSSKAB

Årskontingent:

Enlige kr. 125,-
Ægtepar kr. 200,-
Studerende og unge under 18 år ... kr. 75,-

Giro: +1-923-8417

Netbank Handelsbanken: 7625 1359220

Mobilepay: 9189 1416

REDAKTION

Søren Stidsen, Vibe Hellmund
og Ellen Højlund Wibe (redaktør)

Grafisk design: Graphic Care

Tryk: Øko-Tryk

Oplag: 2.000 stk.

ISSN: 1902-4967

SEKRETARIATET

Landssekretær

Ellen Højlund Wibe
Cedervej 1, Stjær,
8464 Galten
Tlf. 47 52 44 84
jegvilleve@rettentilliv.dk

ABORTLINIEN

Abortlinieleder

Karina Borch Andersen
Tlf. 91 89 04 83
karina@abortlinien.dk

Telefonrådgivning: 48 39 48 48

åben hver dag mellem kl. 19.00 og 22.30.
Brevkasse: www.abortlinien.dk/brevkasse
Mailrådgivning: post@abortlinien.dk
www.abortlinien.dk

KOMMUNIKATION/WEB

Kommunikationssekretær

Kerstin Hoffmann
Tlf. 25 77 67 57
web@rettentilliv.dk
www.rettentil.dk

ØKONOMI

Regnskabsfører

Bodil Kousgaard Fomsgaard
Oldagerparken 32
6900 Skjern
Tlf. 40 68 44 43
bodilfomsgaard@gmail.com

BESTYRELSE

Formand: Jens Vindum, administrationschef
Hanne Kjærgård Rønn, jordemoder
Nikolaj Henriksen, projektleder
Anders Peder Ryttersgaard Rønn, lærer
Jakob Carl Christensen, efterskoleforstander
Maria Jensen, sygeplejerske
Per Damgaard Pedersen, præst

Foto forside og årsmøde: Ellen Aarlit

LEDER

BERUFSSVERBOT FOR SVENSKE JORDEMØDRE

Svensk Arbejdsret afgjorde ved en opsigtsvækkende dom den 12. april i år, at den svenske jordemoder, Ellinor Grimmark, ikke var offer for berufsverbot eller diskrimination, da hendes ansættelse på sygehuset i Jönköping tilbage i 2014 blev annulleret – og trods stor mangel på jordemødre. Annulleringen skyldtes, at hun i et interview havde givet udtryk for, at hun af samvittighedsgrunde ikke kunne medvirke til abort. Jobbet som jordemoder var for hende at deltage, når livets under sker; når nye små mennesker kommer til verden. Ikke at bidrage til at udsukke menneskeliv.

Med henvisning til paragraffen om samvittighedsfrihed lagde hun efterfølgende sag an mod de sygehuse (3 i alt), der havde nægtet hende arbejde, og det er denne sag, hun netop har tabt. Hun går nu videre og indbringer sammen med sin advokat sagen for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Her vil den endelige afgørelse finde sted: Har man frihed til at følge sin samvittighed og ikke deltage, når sundhedspersonale medvirker til at få små medmenneskers bankende hjerter til at holde op at slå?

Der bør ikke herske tvivl om udfaldet: Europarådet vedtog i 2010 en resolution, der stadfæster, at 'ingen, hverken enkeltpersoner, sygehuse eller institutioner, skal tvinges til, holdes ansvarlige eller diskrimineres for at nægte at udføre, assistere ved eller henvise til en abort'. At Sverige, som har underskrevet denne resolution, har valgt at gå imod den, kan ikke ses som andet end berufsverbot og knægtelse af samvittigheden. Lad os håbe, at dommen til sin tid en gang for alle stadfæster klausulen om samvittighedsfrihed i dette spørgsmål, så vi aldrig havner i en lignende situation i Danmark (som har underskrevet samme resolution). Ellinor Grimmark fortjener al vor respekt for viljen og modet til at stå op for denne principielle og vigtige sag i demokratisk sindede samfund.

Ellen Højlund Wibe
landssekretær

MAN HENRETTER IKKE EN SKYLDFRI

OM DEN RUSSISKE KIRKES
FORSVAR FOR DE UFØDTE
I ET LAND MED VERDENS
HØJESTE ABORTTAL

Af Frans Mikkelsen, konferencetolk

Den store forskel i holdningen til abort mellem Danmark og Rusland er Kirkens holdning. Den dominerende, traditionelle kirke i Rusland – deres "folkekirke" – er som bekendt den Ortodokse Kirke. Og fra dens side er der ingen slinger i valsen. Den taler med een stemme imod abort, og den gør det med samme selvfølghed, som den taler imod fx utroskab, drab eller voldtægt. Som den kristne forfatter Sergei Khudiev skrev i 2015: "Vi ved alle, at det er forkert at tage et uskyldigt menneskes liv, når det hverken er en bevæbnet voldsmand eller en forbryder. Mange mennesker er imod dødsstraf generelt, men alle har altid været enige i, at man ikke kan henrette en skyldfri person." I praksis gælder det dog ikke alle menige medlemmer af den ortodokse kirke, desværre. Blandt dem er der også en del, der synes, det er for "hårdt" at forbyde kvinder

abort, men altså ikke for hårdt at aflive et barn. Men Kirken som sådan taler enstemmigt imod abort, hvilket giver en kolossal fordel – dvs. større chance for børnene og mødrenes sjælehelbred – i forhold til vores situation i det protestantiske Vesten.

De menige ortodokse og hele det russiske folk er først for nylig kravlet ud af Sovjetunionens gudløse Babylon, som i perioder massemyrdede dets egen befolkning, så det er ikke så underligt, mange af dem stadig anser fri abort for kvindens selvfølghede "ret". Lenins ateistiske bolsjevikker legaliserede abort allerede den 18. november 1920 i Den Russiske Sovjetrepublik og gjorde dette som det første land i verden. Og den dag i dag har Rusland officielt det højeste antal provokerede aborter pr. fødedygtig kvinde i verden.

Men så længe, der er en solid kirke, der taler klart og ikke skjuler sandheden i et land, er der også håb for det land, den er kirke i, uanset hvor menneskefjendsk det ellers tær sig.

DET MINDSTE AF TO ONDER

ABORT ER NØDVENDIGT – MÅSKE IKKE ENTYDIGT GODT – MEN I HVERT FALD
NØDVENDIGT. FOR ALTERNATIVET VILLE VÆRE LANGT VÆRRE:

- Kvinder, der omkommer som følge af farlige illegale aborter
- Et befolkningstal, der eksploderer med global fattigdom til følge
- Uønskede børn, der lever hele deres liv uden kærlighed og omsorg

J a, der er mange udgaver af dette argument. Fælles for dem alle er, at abort ses som en nødvendighed. Argumentet forholder sig ikke til fosterets status eller værdi, men fokuserer på de negative konsekvenser, et forbud mod abort ville have.

MAN KAN VÆLGE AT GÅ IND I DEN ENKELTE PÅSTAND. VILLE kvinder dø af farlige illegale aborter i dagens Danmark? Ville befolkningstilvæksten blive et globalt problem? Ville disse uønskede børn virkelig få et liv, der ikke var værd at leve? Osv. Men der er et vigtigere spørgsmål at stille. Et der i sidste ende ligegyldiggør de andre, nemlig: Retfærdiggør nogen af disse problemstillinger drab på uskylde små mennesker? Vi mener, at et foster har samme menneskelige værdi som et født menneske. Det gør vores modpart sandsynligvis ikke. De færreste vil fx mene, at en eksploderende befolkningstilvækst retfærdiggør folkedrab. Vores uenighed ligger altså ikke i,

"VORES UENIGHED
LIGGER I DEN
UFØDTES STATUS
OG VÆRDI, SÅ DET
ER OGSÅ DER,
SAMTALENS FOKUS
BØR VÆRE"

hvorvidt det er forkert at slå ihjel, og heller ikke i hvorvidt det ville være frygteligt, hvis kvinder døde af illegale aborter, eller hvis børn måtte leve et liv som uønskede og uelskede. Vores uenighed ligger i den ufødtes status og værdi, så det er også der, samtalens fokus bør være.

FOR MIG HAR DET ALTID VIRKET NATURLIGT AT STILLE ET TANKE- EKSPERIMENT OP. En sammenligning som i mine øjne synes at måtte gøre det krystalklart for min modpart, hvorfor jeg ikke mener, deres argument er relevant for, hvorvidt abort skal være lovligt eller ej. Hvis jeg fx bliver mødt med argumentet, at abort skal være lovligt, fordi nogle familier ikke har ressourcer (økonomisk eller socialt) til at få (endnu) et barn, så kunne jeg finde på at male dette billede:

En fattig familie. Faren har lige har mistet sit job. De har ikke penge til at mætte alle deres 8 børn, så en nat går moren ind og kvæler deres 2-årige datter med en pude. - Skal det være lovligt for hende at gøre det?

Og efter denne sammenligning håber jeg så, at min modpart vil udbrude: "Nååååh, så du mener, at et foster har samme værdi som en 2-årig? NU forstår jeg, hvorfor mit argument ingen mening giver for dig. Jeg ser helt anderledes på fosteret..." osv. Sjovt nok har jeg aldrig fået denne reaktion. Tværtimod har jeg flere gange oplevet, at personen jeg snakkede med, blev forvirret, fornærmet eller ligefrem vred: "Hvorfor antyder du, at jeg synes, det er ok at slå 2-årige ihjel? Det har jeg ALDRIG sagt!"

SELV OM JEG SYNTES, MIN SAMMENLIGNING VAR NOK SÅ LOGISK, så havde den ikke den ønskede effekt. Jeg er siden stødt på nogle rigtig gode tips til, hvordan man kan gribe det lidt bedre an. Dem vil jeg gerne give videre:

1. TAG DIN MODPARTS BEKYMRING ALVORLIGT

Hvis den, du snakker med, fx argumenterer med, at kvinder uden retten til sikre, lovlige aborter ville dø i hænderne på kvaksalvere, så skal vi ikke bare feje det væk. Det er en reel bekymring, som det er vigtigt at anerkende og bekræfte - DU SYNES OGSÅ, at det ville være frygteligt, hvis kvinder skulle dø på denne måde! Sådan kan du etablere fælles fodslag, anerkende din modparts gode intentioner og afkræfte eventuelle fordomme, som din modpart måtte have, om at abortmodstandere er ligeglade med alle andre end fostre. Måske endda at de hader kvinder, der får aborter, og fryder sig over, når de "får deres bekomst".

2. FORBERED DEM PÅ DET UNDERLIGE SPØRGSMÅL

Inden du hopper direkte ud i din sammenligning, så giv lige din modpart en advarsel. De er måske slet ikke vant til den slags hypotetiske tankeeksperimenter, og du risikerer at forvirre folk og blive misforstået. Sig fx: "Ok, jeg kunne godt tænke mig at stille et lidt underligt tankeeksperiment op. Bagefter skal jeg nok forklare hvorfor, men vil du bære over med mig indtil da?"

3. LAV EN SAMMENLIGNING

Nu kan du så lave din sammenligning, hvor du tager din modparts argument og erstatter fosteret med fx et 2-årigt barn. Nogle gange ligger det lige til højrebenet, som fx med den fattige familie eller overbefolkning, mens det andre gange vil blive meget tænkt og langt ude. Men det er ok, for du har allerede med punkt 2 gjort det klart, at det er et underligt tankeeksperiment, og at der nok skal komme en forklaring bagefter. Slut af med at stille spørgsmålet: skal dette være lovligt/er dette moralsk forsvarligt? Sandsynligvis vil de svare: Nej, selvfølgelig ikke!

4. FORKLAR LOGIKKEN

Til sidst kan du kort forklare dem, at for dig har et foster og en 2-årig moralsk set samme status og værdi. Derfor synes du, at abort er forkert og skal være ulovligt - selv hvis det får de slemme konsekvenser, som din modpart frygter. Forhåbentligt vil det nu være nemmere for din modpart at forstå din holdning - om end de stadig ikke er enige. Du er ikke ligeglad med, hvis kvinder kommer til at dø, du ser bare anderledes på fosterets værdi, end de gør.

Jeg tror ovenstående punkter kan hjælpe rigtig mange til at skabe klarhed i en samtale og rette fokus mod sagens kerne: Hvad er fosteret? Hvilken værdi og status har det? Hvis vi kan undgå at snakke forbi hinanden, er vi allerede nået rigtig langt!

ER DET KIRKENS OPGAVE AT KÆMPE FOR DET UFØDTE BARN S RETTIGHEDER?

Hvorfor/hvorfor ikke?

...

Redigeret af Ellen Højlund Wibe, landssekretær

I erkendelse af at det kan være vanskeligt at svare kortfattet, er en række fremtrædende folk i dansk kirkeliv blevet udfordret til at komme med deres bud på et svar.

KARSTEN BACH
generalsekretær i Dansk Oase

"Alt liv er et mirakel skabt af Gud, og for mennesket begynder det med undfangelsen. Så fint og sårbart, som det nu er, kalder det på vores beskyttelse. Det er livet værd. Vi som kirke er kaldet og forpligtet til at kæmpe for det ufødte barns værd og livsmulighed."

JESPER BACHER
sognepræst og debattør

Jeg synes, det er et underligt spørgsmål. Det er kirkens opgave at sige sandheden, og et drab er et drab, uanset om det sker i eller udenfor moderlivet. Kirken har ikke politisk magt, men ordets magt må bruges til at kalde en spade for en spade og betone menneskeværd, også for de mindste. Det var den amerikanske præsident Ronald Reagan, som engang sagde: "Jeg har bemærket, at alle, som går ind for abort, allerede er født". Vi, som lever i lyset af livets ord, må da gøre indsigelse mod spædbarnsafflivning.

SØREN SKOVGAARD SØRENSEN
generalsekretær i Luthersk Mission

I Guds hænder må vi alle tro os favnet med ens rettigheder, rummet af Guds kærlighed, som tror alt, udholder alt og håber alt. Sådan må kirken kæmpe for ethvert menneskes fremtid - ikke mindst det ufødte barn. Gud siger nemlig: "Jeg ved hvilke planer, jeg har lagt for jer. Planer om lykke - ikke om ulykke - om at give jer en fremtid og et håb."

HENRIK STUBKJÆR
biskop i Viborg Stift

"Det er kirkens opgave at kæmpe for det gode liv, og for retten til et værdigt liv og for Evangeliets forkyndelse af Guds nåde og frelse. Der kan være mange svære dilemmaer. Danmark er lige nu involveret i krig - skal vi sige fra eller gå med? Millioner er på flugt og lever under umenneskelige vilkår. Klimaforandringer truer hele skaberværket. Hvert 8. sekund dør et barn af sult. Skal vi primært værne om vores egen velfærd, eller skal vi ofre alt og give de sultne mad? Aktiv dødshjælp? Abort? Hvis sag skal vi tale: den udsatte kvindes eller det ufødte barns?"

Det må være kirkens sag at kæmpe for, at alle gravide kvinder får bedst mulig støtte til at kunne føde deres barn - og kæmpe for, at ingen bliver uønsket gravid. Men desværre er det ikke altid så enkelt. Derfor må vi have en lovgivning, der tillader abort. Og så til stadighed arbejde for, at den bliver brugt mindst muligt".

LEIF ANDERSEN
lektor på Menighedsfakultetet

Humanismens menneskesyn er født af Jesu møde med kvinden, med barnet og med den syge. Det definerede Vestens syn på medmennesket, også efter den havde glemt sine egne, kristne rødder. Men nu forvitrer dette syn. Det, vi advarede imod: at den frie abort ville medføre almindeligt forfald i menneskesynet, er nu ved at gå i opfyldelse: i individualistisk og nationalistisk egoisme, i racisme og i propaganda for omfattende, aktiv dødshjælp.

JENS MEDOM MADSEN

generalsekretær i Indre Mission

Jeg ser kærlige tanker for hvert eneste menneskes eksistens, når jeg kigger ind i bibelens beskrivelse af mennesket. Kirkens opgave er formet af dette menneskesyn. Mennesket er skabt, elsket og villet til liv. Denne positive tilgang skal afspejle sig i kampen for at give ethvert menneske gode livsbetingelser – også det ufødte!

AGNETE RAAHAUGE

sognepræst og debattør

Spørgsmålet, der er blevet stillet, kan jeg ikke svare på. Kirkens opgave er forkyndelsen – ikke af rettigheder, men af Guds lov og Guds evangelium. Til hvert enkelt menneskes samvittighed.

”Du må ikke slå ihjel”, det er Guds bud til den enkelte, også til de mødre, der får foretaget en abort.

”Du har dine synders nådige forladelse for Kristi skyld”, det er evangeliet til de samme mødre. Det ophæver ikke budet, og gør ikke overtrædelsen til en ikke-overtrædelse, men det skænker den angrende den tilgivelse, hvorfra Vorherres befaling: Gå bort med fred og synd ikke mere, lyder.

Dette er præmissen for følgende svar: Abort har altid og vil altid forekomme i synderes verden, hvor mangan kvinde har stået alene med et svangerskab, hun ikke kunne se sig ud af. Alternativet til legaliseret abort er, at kvinder kaster sig i favnen på kvaksalvere.

Men at abort er legaliseret som et muligt og tungt valg for kvinder, må ikke føre til, at abort anses for en ubetydelighed. Det er en hån mod den enkelte kvindes samvittighed, som ikke kan andet end at være knust ved budet.

Endvidere skal det siges, at abort aldrig er fri, heller ikke selv om den er legal. Den tvang til at få barnet eller begå en ulovlighed, som illegal abort medfører, er i dag mange gange erstattet af pres på kvinden til at få en abort mod hendes inderste ønske. Derfor rummer begrebet ”fri abort” en løgn, for abort er aldrig en frihed, men altid en samvittighedsbyrde; og kvinder er i mange tilfælde ikke blevet mere frie i deres valg end før – tvangen har blot holdt flyttet dag.

TONNY JACOBSEN

præst i pinsekirken og formand for FrikirkeNet

Det har altid været kirkens kald at værne om de udsatte og tale deres sag - at forsvare dem, der ikke kan forsvare sig selv.

Det ufødte barn er i vores tid særligt udsat, og hvert år tager vi livet af tusindvis af levedygtige fostre på vore hospitaler. Det er en moderne tragedie!

WWW. RETTENTI.LLI.V. DK

CZESLAW KOZON

katolsk biskop

At værne om livet er en kristen pligt.

”Før jeg dannede dig i moders liv, kendte jeg dig, før du kom ud af moders skød, helligede jeg dig.”

Med disse ord fra profeten Jeremias (1,5) erklærer Gud menneskelivet for helligt fra undfangelsesøjeblikket.

Som forkynder af skabelse og frelse har Kirken også pligt til at værne om det ufødte liv for at være med til at forhindre alle senere overgreb på det.

BØRGE HAAHR ANDERSEN

rektor på Dansk Bibel-Institut

Jeg er varm tilhænger af at lade kvinden bestemme over sin egen krop og vil gerne kæmpe for, at kvinder i hele verden for bedret deres vilkår.

Men et ufødt foster er ikke er del af kvindens krop. Det betyder i praksis, at der ofte er to sårbare parter i forbindelse med en graviditet. At fjerne det ufødte foster ved et medlidenhedsdrab strider mod mit menneskesyn. Vi startede alle livet ved at være et ufødt foster. Kirken skal værne om alle. Men især de svageste. De ufødte.

STEEN SKOVSGAARD

biskop i Lolland-Falster Stift

I en teologisk tænketank, bestående af præster og lægfolk i Lolland-Falsters Stift, var retten til fri abort på som tema for et års tid siden. Konklusionen blev (forkortet af red.):

Abort er at tage liv. Det kan også medføre et alvorligt psykisk pres for alle involverede.

Det kan være forsvarligt, også kristeligt set, at tage liv, hvis det sker for at bevare liv og livsmuligheder.

Der er tale om en skyld, som vi alle er fælles om, ikke kun kvinderne og lægerne.

Det er en opgave for præster og menigheder at yde støtte, vejledning og sjælesorg.

Debatten skal holdes i live. Og vi må gøre alt, hvad vi kan, for at ingen kvinde skal se sig nødsaget til at vælge abort.

Det er afgørende, at handicappede værnes og betragtes som ligeværdige skabninger med rettigheder og krav på respekt.

VI HJALP EN SÅRBAR KVINDE

"Vi nåede ikke at gøre os en masse tanker, for familien havde akut brug for hjælp ..."

KOSTBAR(N)

**- NYT DIAKONALT PROJEKT MÅLRETTE
FORÆLDRE I EN KRISEGRAVIDITET**

v. Karina Borch Andersen, Abortlinieleder

"... hvad pokker gør jeg lige hvis han nægter at få et barn mere?? Sidste gang gik han i panik og ville først ikke have noget med pigerne at gøre men han vendte rundt. Er bare ikke sikker på han gør det denne gang... og kan jeg klare en graviditet alene med 3 børn?"

Sådan skriver en kvinde til Abortliniens brevkasse. Hun er ikke den eneste. Flere af de kvinder, der henvender sig til os på Abortlinien, fortæller, at de føler sig presset til at få en abort, fordi kæresten ikke vil være med til at få barnet. De er

INTERVIEW MED ASTRID OG ANDERS SUNE HANSEN

v. Vibe Hellmund, læge

HVORDAN KOM I I KONTAKT MED KVINDEN OG HENDES FAMILIE?

Vi blev kontaktet af lederen af Abortlinien en lørdag eftermiddag. Kvinden og hendes mand havde ringet til Abortlinien, fordi hun ifølge aftale med sygehuset skulle tage en pille søndag aften derhjemme, som ville fremprovokere en abort. Om mandagen skulle hun så møde op på sygehuset til en udskrabning. Parret havde under graviditeten været meget i tvivl, om de kunne klare endnu et barn, men de ønskede egentlig ikke en abort og var principielt imod abort.

HVILKEN SITUATION STOD DE I, OG HVORFOR OVERVEJEDE DE ABORT?

Så vidt vi husker, var kvinden i uge 13 på det tidspunkt og havde fået bevilget en senabort på grund af sociale omstændigheder. Familien bestod af et ungt par med tre børn i alderen 10, 7 og 2 år. Det mellemste barn, en pige på 7, havde en sjælden sygdom og var fysisk og psykisk handicappet. Hun krævede meget pleje, og familien havde fast aflastning til hende. Ydermere boede de meget småt. På den baggrund havde kvinden fået bevilget senabort.

HVILKE TANKER GJORDE I JER FØR I INVOLVEREDE JER I FAMILIENS LIV?

Vi nåede ikke at gøre os en masse tanker, for familien havde akut brug for hjælp, da kvinden allerede skulle tage pillen den følgende dag.

HVORDAN FORBEREDTE I JER?

Det var med en vis beklæmthed, at vi kørte ud til parret dagen efter, da vi slet ikke kendte dem, ikke vidste hvordan samtal-

en ville gå, og om de i sidste ende ville vælge at få en abort. Vi bad en bøn om at få visdom til at sige det rigtige. Heldigvis fik vi en god snak med parret, hvor vi lyttede til deres bekymringer og overvejelser. Vi forklarede vores holdning til abort og sagde, at vi håbede, de ville beholde barnet. Derudover tilbød vi at hjælpe med praktiske ting, hvis de havde brug for det. Parret lovede at ringe tilbage til os om aftenen for at fortælle, hvad de havde besluttet sig for. Vi oplevede det som en hård ventetid, men da manden ringede om aftenen, kunne han fortælle, at de havde besluttet sig for at beholde barnet! Det var fantastisk!

HVORDAN HJALP I FAMILIEN?

Vi inviterede hele familien på aftensmad og lavede en aftale om, at de kunne ringe til os, hvis de havde brug for hjælp. I løbet af de næste par måneder passede vi det ældste og det yngste barn nogle gange. I oktober måned fødte kvinden en sund og velskabt søn. Året efter blev vi inviteret til 1-års-fødselsdag, og familien var i mellemtiden flyttet ud i et stort hus på landet, som de havde lejet. Herefter fornemmede vi, at de ikke havde så meget brug for vores hjælp længere, men vi tilbød, at de kunne kontakte os. Vi har dog ikke hørt fra dem siden.

HVAD BETØD DET FOR JER AT HJÆLPE?

Det føltes meget meningsfuldt. Det er specielt at tænke på, at de måske havde valgt en abort, hvis de ikke havde kontaktet Abortlinien og fået snakket situationen igennem med os.

VILLE I GØRE DET IGEN?

Helt sikkert! ■

bange for at komme til at stå helt alene, og for nogle bliver en abort derfor den eneste løsning, de kan forestille sig.

Indtil nu har vi på Abortlinien forsøgt at hjælpe disse kvinder ved blandt andet at tilbyde dem at finde netværkspersoner i deres lokalområde. Vi drømmer dog om at formalisere dette arbejde gennem et mere etableret samarbejde med en række menigheder rundt omkring i landet. Vi har derfor udarbejdet en skabelon for et nyt dia-konalt projekt, som vi, med udgangspunkt i visheden om

at vi alle – både fødte og ufødte – er Guds kostbare skabninger, har valgt at kalde Kostbar(N). Et projekt, vi ønsker forankret i menigheder ud over hele landet, da det netop er her, der kan findes et netværk til kvinder (og deres mænd), der står i en graviditetskrise.

Hvis du er interesseret i at vide mere om projektet og om, hvordan din menighed bliver en del af det, så skriv til: karina@abortlinien.dk eller ring på 91 89 04 83 (træffes bedst mandag og tirsdag). ■

ABORT SOM TABU I FOLK OG KIRKE

PÅ RETTEN TIL LIVS ÅRSMØDE VAR HENRIK HØJLUND INVITERET TIL AT TALE MED UDGANGSPUNKT I FØLGENDE: "HVORFOR ER ABORT BLEVET TABU I VORT LAND? ER DER NOGET I SAGEN, DER MODARBEJDER OS? HAR VI SELV 'BLINDE PLETTER'? HVOR OPSTÅR BERØRINGSANGSTEN? OG HVORDAN BLIVER FORSVARET FOR DE UFØDTE HELE KIRKENS SAG?"

Referat af foredraget v. Helge Hoffmann, forfatter og oversætter

TABU – I TEORI OG PRAKSIS

Henrik Højlund (HH) startede med at definere "tabu" som noget, der er hemmeligt; noget, vi ikke taler om. Straffen for at bryde dette tabu ved at sætte spørgsmålstegn ved den fri abort er at blive sat i den offentlige gabestok og slået i hartkorn med ekstremister af forskellig art.

Når aborttilhængere tilstrækkeligt mange gange mere end antyder, at abortmodstandere nok også går ind for diskrimination mod homoseksuelle, kvindeundertrykkelse, korporlig afstraffelse af børn mm., lejrer det sig i almindelige menneskers underbevidsthed på samme måde som en reklame, man ser mange gange. Derfor må vi som enkeltpersoner og som forening forvente og tage højde for at blive mødt med den slags fordomme.

Men hvordan er tingene blevet vendt på hovedet? Hvor det før var tabu at få en abort, er det nu blevet tabu at antyde, at der skulle være noget problem i at få en abort.

HH argumenterede for, at dette tabu

i høj grad er vokset frem af den kendsgerning, at der siden indførelsen af loven om fri abort er blevet foretaget flere end 800.000 aborter i Danmark, og at et endnu højere antal mennesker kan tillægges en vis medskyld for disse fosterdrab. Man kan ganske enkelt ikke tillade, at så mange mennesker beskyldes for noget så alvorligt. Derfor må tabuet opretholdes, og de, der bryder tabuet, må stemples som onde eller sindssyge.

LOVENS PSYKOLOGISKE INDVIRKNING

En anden ting, der har medvirket til at knæsette den fri abort som et selvfølgelig gode, er selve lovliggørelsen af abort. Hvis noget er lovligt, kan det vel ikke være forkasteligt? Denne logik kan få selv personligt kristne til at overveje abort som en mulighed, hvilket HH selv har oplevet i sit virke som præst.

Alt i alt står vi derfor som kirke og som kristne over for en kolossal udfordring. Vi er oppe mod en massiv byld

af ødelagte samvittigheder, som søger ly bag tabuet. Ingen må prøve at prikke hul på denne byld.

IMMUNITET OVERFOR ABORT – POSITIVE OG NEGATIVE ASPEKTER

HH kom derefter ind på det seneste terrorangreb i London, hvor det blev bemærket, at mennesker i nogen grad synes at være blevet immune over for terroren, og at dette er en nødvendig forsvarsmekanisme.

HH spurgte så: Er vi på samme måde blevet delvist immune over for "abort-terror", og er det ønskeligt? Svaret på det sidste må være både ja og nej.

På en måde er det jo netop vores opgave at erkende og gøre opmærksom på abortens uhyggelige realiteter. Som mennesker og som organisation må vi blive ved med at "holde såret åbent" i abortspørgsmålet. Denne pligt hviler kun så meget tungere på RtL, fordi kirken har svigtet denne opgave.

Men hvis vi hver dag skulle forfæres over de mere end 40 fostre, der denne dag lader livet på danske hospitaler ville det givetvis lamme og nedbryde os. Dette må vi ikke være blinde for, så vi kommer til at dømmes mennesker i vores eget bagland for hårdt for 'passivitet' i kampen mod abort

VORE EGNE BLINDE PLETTER

HH tog dermed hul på en snak om potentielle 'blinde pletter', som vi bør være opmærksomme på.

"VI ER OPPE MOD EN MASSIV BYLD AF ØDELAGTE SAMVITTIGHEDER, SOM SØGER LY BAG TABUET"

Henrik Højlunds foredrag blev efterfulgt af livlig debat.

En blind plet kunne være, at vi ikke tager tilstrækkeligt højde for tabuiseringens virkelighed. Vi må ikke lade os friste til bare trodsigt at ignorere den udbredte, fasttømrede støtte til abort, hvor urimelig den end måtte forekomme os. Vi må i vores forsøg på at få vores medmennesker i tale tage højde for abort-tabuet, som dækker over et massivt bjerg af uerkennt skyld.

Skal det så gøre os mere forsigtige og mindre direkte? Nej, men det kunne måske få os til at overveje, om vi også skulle prioritere de mere positive aspekter af vores grundholdning; om vi nogle gange skulle være mere "pro life" end "imod abort" og på den måde også søge at nedbryde andres fordomme om os?

En anden blind plet kunne være, at vi i vores iver efter at få afskaffet abort bliver for villige til at sluge andre kameler og kommer til at alliere os med de forkerte. Der er andre – også livsvigtige – spørgsmål, som vi ikke må overse.

Et andet forhold, HH opfordrede forsamlingen til ikke at være blinde for, er argumentet over alle argumenter for den fri abort: 'Kvinden har ret til at bestemme over sin egen krop'. Her er det vigtigt, at vi på en vedholdende og saglig måde bliver ved med at gøre opmærksom på, at fosteret ikke er en del af kvindens krop, men en krop i sig selv.

VI KÆMPER VIDERE - PÅ TRODS

Endelig nævnte HH den potentielle 'blinde plet', at vi forfalder til modløshed. Har vi mistet troen på, at vores kamp kan lykkes, og gør det os forsagte og defensive? Er det vanvid at kæmpe videre?

Nej, kristne har gennem hele verdenshistorien kæmpet mod håbløse odds, men vi må holde ud og fastholde vores tro på sandhedens endelige sejr.

Til inspiration citerede HH her Gandalf fra 'Ringenes Herre': "Lad kun vanviddet være vor kappe, et slør for fjendens øjne," og sluttede med sit erklærede yndlingscitat af den norske digter Jan Erik Vold: "Det er håbløst, og vi giver ikke op."

DE FÅ UDVALGTE
HEATHER AVIS
PROREX 2017
250 SIDER
KR. 199,95

BERETNINGEN OM DET BARNLØSE PAR, DER BLIVER FORÆLDRE TIL TRE KÆRLIGHEDSBØRN MED SÆRLIGE BEHOV

Af Kerstin Hoffmann, kommunikationssekretær

Heather og Josh har det hele, et dejligt ægteskab og meningsfulde jobs. MEN da de ønsker at stifte familie, vil det ikke lykkes for dem. Heather har forberedt sig på at blive mor siden sin tidligste barn-dom og forstår ikke, hvorfor hun ikke får lov. Årene går, og utallige behandlinger afprøves uden held, indtil en infektion endegyldigt knuser drømmen om nogensinde at blive gravid. Heather efterlades i et mørke, hun ikke før har kendt.

Parret begynder så småt at orientere sig om de muligheder, der er for adoption, og langsomt vender lyset tilbage i Heathers liv. En ny identitet som mor begynder at tage form og med den en ny utålmodig ventetid.

Og så sker det uventede. Adoptionsbureauet ringer og fortæller om en lille ufødt pige med Downs syndrom og en alvorlig og operationskrævende hjertelidelse, der mangler et hjem. De biologiske forældre, der er immigranter, magter ikke opgaven, men ønsker heller ikke abort.

Endnu engang ser Heather sine planer for 'det gode, normale og almindelige liv' truet. Hvem går med åbne øjne ind i en så skræmmende opgave? Men samtidig oplever både Heather og Josh, at denne lille pige griber deres hjerte, endnu før de har mødt hende. At hun allerede er deres lille pige. Og her begynder en ny familie at tage form.

'De få udvalgte' er en gribende beretning om den kærlighed, barnet skaber på trods af sin skrøbelighed, alene ved at være til. En fortælling, der definerer forældreskabet som en kærlighedsrelation uafhængig af biologiske bånd - villet af skaberen selv!

Historien foregår i USA, hvor adoptionsvilkårene er anderledes end herhjemme, men hos mig efterlader bogen en ny bevidsthed om, at kampen for de ufødtes ret til at leve nødvendigvis må indebære et tydeligt JA til de handicappede børn, som danske forældre ikke magter at sætte i verden, og en villighed til at bære forældreskabet for dem. Tak for denne øjenåbner!

NB: Udkommer ultimo juni, men kan allerede nu bestilles på www.prorex.dk

UNGE

UDFORDRET TIL PROLIFE-AFTEN

v. Anne Louise Lynderup, 2. g, Ringkøbing

Fredag d. 31 marts mødte 50 veloplagte, friske unge mennesker i alderen 16 til 25 år op til et arrangement, der blev kaldt "pro-life ungdomsaften". Det foregik i IM-huset i Skjern, og ideen var at skabe et rum, hvor man kunne tale om abort på en daglig basis og kaste sløret væk fra et emne, som ellers bliver pakket ned i "kristen-kassen", når vi går i skole, er på arbejde eller er til fritidsaktiviteter. Søren Rønn, som er tilknyttet Retten til Liv, var aftenens taler, og på denne smukke forårsaften guidede han os alle igennem abortens dilemmaer og problematikker.

Der blev socialiseret i både pauser, debatter undervejs og efter Sørens oplæg, hvor der blev spillet spil, drukket kaffe, grinet og hygget. De sidste gik hjem omkring to-tiden, og nogle overnattede til dagen efter, hvor der var årsmøde i Retten til Liv. Fra arrangørernes side skal der lyde en stor tak til alle deltagere; vi synes, det var en kæmpe succes!

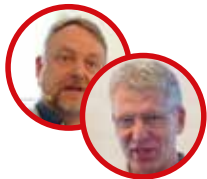
Arrangementet startede klokken 18, og da forsamlingen var tropet talstærkt op, stod den på pizza til alle mand. Snakken gik, og man mødte både bekendte og nye ansigter.

Søren indtog scenen umiddelbart efter aftensmåltidet. Første afdeling brugte han til at informere om organisationen. Derefter snakkede han om abort i hverdagen. Fx hvordan snakker vi med vores venner og bekendte om abort? Hvor langt kan man gå i en debat uden at træde nogen over fødderne?

Undervejs så vi også filmen '180 movie', som sidestiller abort og jødeudryddelse. Den varede godt en halv times tid, og alle fulgte opmærksomt med

FORMANDSSKIFTE I RETTEN TIL LIV

På bestyrelsens konstituerende møde efter årsmødet, blev bestyrelsen sammensat på en ny måde. Per Damgaard Pedersen trådte tilbage som formand efter 3½ år, og ny formand blev Jens Vindum, som til daglig er administrationschef i Sømandsmissionen.

Per Damgaard Pedersen uddyber sin fratræden: *"Jeg føler, at jeg har bidraget med, hvad jeg havde mulighed for, og at der gerne må ske en forandring, for at vi bevarer dynamikken i den her livsglade forening. Det er et naturligt skifte, som jeg selv har ønsket"*. Han træder dog ikke ud af bestyrelsen, men holder et halvt års orlov.

Per Damgaard Pedersen gør status: *"Hen over de senere år er Retten til Liv er vokset i styrke og evner. I dag står vi et sted, hvor foreningen har det rigtig godt. Udover en stor flok af støtter, har vi et godt hold af dygtige medarbejdere, en fin økonomi, og en bestyrelse med en bred vifte af kompetencer, et godt samarbejds-klima og gåpåmod. Det kunne ikke være meget bedre, synes jeg. Så det er et fint tidspunkt at sige: Tusind tak for medleven, medarbejde og medbøn!"* Bestyrelsen retter en stor tak til Per Damgaard Pedersens for hans eget bidrag til den positive udvikling.

Jens Vindum, som trådte ind i bestyrelsen i 2015, blev genvalgt til sin 2. periode på årsmødet. Om sine tanker for foreningen siger han: *"De ufødte børns ret til livet er lige så indlysende som vi andres ret hertil. Det handler i bund og grund om menneskerettigheder, ligeværd og livets ukrænkelighed, og disse værdier vil jeg gerne være med til at fremme. Derfor sidder jeg i Retten til Livs bestyrelse"*.

Jens Vindum ser af private grunde sig selv som formand i en overgangsperiode, og har bedt bestyrelsen om i den kommende tid at arbejde på en mere permanent løsning.

-ehw

NY I RETTEN TIL LIVS BESTYRELSE PRÆSENTERER SIG

Mit navn er Maria Jensen, jeg er 30 år gammel og kommer oprindeligt fra Sverige. I dag bor jeg i Skjern sammen med min mand Johannes og vores to piger, Noomi på 4,5 år og Lydia på 3 år. Til dagligt arbejder jeg som sygeplejerske.

For halvanden år siden rejste vores familie retur til Danmark efter 4 år i Grønland. Det var, imens vi var udenlands, at jeg blev motiveret til at kæmpe for de ufødte børn. Abortproblematikken er et kæmpe problem i Grønland. Her bliver der gennemsnitligt foretaget fire gange så mange aborter som i Danmark (i forhold til indbyggertallet), og det er lige så almindeligt at få en abort som at beholde sit barn. Det var også i Grønland, jeg fik et indblik i alle de følgeproblematikker, både fysiske og psykiske, der er ved at få foretaget en abort. Vores to piger er begge født i Grønland, og da vi ventede vores første pige, blev jeg spurgt to gange, om jeg ville have foretaget en abort, eller om jeg ville beholde barnet. Når man selv har stået i en situation, hvor sundhedsvæsenet spørger en om abort, kan man forestille sig, hvordan unge og måske usikre kvinder kan føle sig presset til at få foretaget en abort.

I dagens Danmark argumenteres der for kvindens ret til at bestemme over egen krop. Men hvad med det ufødte barn? Vi må derfor kæmpe for, at ingen har rettigheder, der vejer tungere end et andet menneskes liv. For mig er de små børn blevet en hjertesag, og derfor glæder jeg mig meget til at få lov til at være med i en bestyrelse, som kæmper deres sag.

NÆSTE ÅRSMØDE

Den 17. marts 2018

"OPMUNTRINGEN STÅR TILBAGE"

Til trods for en tung sag så var det ovenstående udsagn, der gik igen i mange af evalueringerne fra de godt 100 fremmødte årsmødedeltagere. Opmuntringen over at lytte til hvad der gøres fra Retten til Livs side for at omsætte medlemmers engagement i tiltag, der rækker ud i alle mulige forskellige sammenhænge. Flere af disse tiltag har vi tidligere skrevet om i LIV.

Også på regnskabssiden var der opmuntring at hente: Foreningen kom ud med et overskud på ca. 155.000 kr., hvilket kalder på *stor taknemmelighed til de trofaste givere i baglandet!* Og det i et år, hvor timetallet for Abortlinielederen er fordoblet, og 2 flotte nye hjemmesider er taget i brug.

Det var også en opmuntring at høre om de 50 unges pro life arrangement aftenen inden, og en af dem fortalte om spændende planer for en mere målrettet satsning for at klæde denne aldersgruppe på med større frimodighed og viden på området.

Den 17. marts 2018 er der igen mulighed for at deltage i Retten til Livs årsmøde og blive opmuntret og klædt på til kampen for de ufødte.

-ehw

" DERFOR ER JEG PRO LIFE

- fordi den ufødte ikke udvikler sig til et menneske, men som et menneske. Af alle argumenter imod abort er dem, der tager udgangspunkt i den ufødtes absolutte værdi som menneske og ret til beskyttelse, de bedste.
- Som Pro-Life'er er jeg oppe imod en etik, som vurderer, hvilke typer liv, der er værd at leve, og som i visse livssituationer vil tillade aflivning. Det kan være svært at blive enig med en person, der har en anden etik, men det er vigtigt at blive ved med kærligt at kæmpe.
- Kampen for menneskets værdi og ukrænkelighed på alle livsstadier er den vigtigste kamp i Danmark, og jeg tror frimodigt, at jeg nok skal nå at opleve et Danmark uden fri abort."

*Mads Dahl Mølgaard Madsen, 25 år
Lingvistikstuderende i Aarhus*